

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2126

гр. София, 15.03.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в закрито заседание на 15.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

като разгледа дело номер **2341** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл. 118а, ал. 1 от Кодекса за социално подпомагане (КСО), във вр. с чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от Административнопроцесуания кодекс (АПК).

Образувано е жалба на Ж. С. Х. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез адв. Я. С., с посочен съдебен адрес в [населено място], [улица], ет. 1, срещу Решение № 1040-21-110 от 07.02.2022 г. на Директора на Териториално поделение (ТП) на Национален осигурителен институт (НОИ) – С.-град, с което е отхвърлено оспорването и е потвърдено Разпореждане № 520525 от 10.12.2021 г. на длъжностно лице по „Пенсионно осигуряване“ при ТП на НОИ. С него е постановено прихващане от изискуемо вземане на Ж. С. Х. от държавното обществено осигуряване (ДОО), представляващо лична пенсия за осигурителен стаж и възраст и добавка по чл. 84 КСО, вземане на ДОО, произтичащо от неоснователно изплатена на лицето сума за парично обезщетение поради общо заболяване. Прихващането е разпоредено чрез налагане на месечна удръжка от пенсията при спазване на чл. 114а, ал. 3 КСО.

От данните по делото е видно, че дължимото вземане на ДОО е установено с Разпореждане № РВ-3-21-00939879/23.06.2021 г., с което чл. 114, ал. 2, т. 2 и ал. 3 КСО е постановено Ж. С. Х. да възстанови добросъвестно получено парично обезщетение поради общо заболяване в общ размер на 8 399,70 лева главница, което задължение е частично погасено след срока за доброволно изпълнение съгласно чл. 114, ал. 3 КСО и към 10.12.2021 г. е определено на 8 525,51 лв., включващо 8 187,85 лв. главница, и 337,66 лв. лихва за просрочие, начислена на основание чл. 113 КСО.

С настоящата жалба, насочена срещу Решение № 1040-21-110/07.02.2022 г. на Директора на ТП на НОИ, потвърждаващо Разпореждане № 520525/10.12.2021 г. за прихващане по чл. 114, ал. 5 КСО, е направено искане за неговото спиране до окончателното приключване на производството по обжалване на Разпореждане № РВ-3-21-00939879/23.06.2021 г., потвърдено с Решение № 1040-21-875/30.08.2021 г. на директора на ТП на НОИ, за което се твърди, че е обжалвано и образувано адм. дело

№ 9411/2021 г. на Административен съд – София-град.

Искането за спиране не е придружено с доказателства за предоставяне на обезпечение, т.к. жалбоподателката не разполагала с парични средства.

При условията на евентуалност с жалбата се претендира спиране на настоящото съдебно производство до окончателното приключване на производството по горепосоченото административно дело на АССГ по обжалване на Решение № 1040-21-875/30.08.2021 г. на Директора на ТП на НОИ, с което потвърдено Разпореждане № РВ-3-21-00939879/23.06.2021 г.

Административният орган, изпращайки преписката не е взел отношение по направеното искане за спиране.

Административен съд - София - град, III отделение, 75-ти състав, след като се запозна с искането за спиране на допуснатото по закон предварително изпълнение на обжалвания индивидуален административен акт, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Решение № 1040-21-110/07.02.2022 г. на Директора на ТП на НОИ е връчено на оспорващата на 15.02.2022 г., видно от приложеното по делото известие за доставяне. Жалбата е подадена чрез административния орган на 28.02.2022 г. – датата на поставеното клеймо върху придружаващия жалбата пощенския плик. Следователно спазен е срока по чл. 118, ал. 1 КСО. Съдът е сезиран от надлежна страна - адресат на индивидуалния административен акт, чието предварително изпълнение е допуснато по закон и същото подлежи на оспорване, поради което направеното искане за спиране е процесуално допустимо.

Разгледано по същество същото е неоснователно.

Съгласно чл. 118а, ал. 1 КСО обжалването пред съда на решенията на ръководителя на териториалното поделение на Националния осигурителен институт и на управителя на Националния осигурителен институт, издадени за разпорежданията по чл. 117, ал. 1, т. 2, не спира изпълнението им. По силата на ал. 2 от цитираната разпоредба изпълнението може да бъде спряно от административния съд при условията по чл. 117а, ал. 2 и 4 за решенията, издадени за разпорежданията по чл. 117, ал. 1, т. 2 б. "в". В процесния случай не се касае за разпореждане по чл. 117, ал. 1, т. 2, б. "в", т.е. за разпореждане за събиране на сумите по ревизионните актове за начет. Пред Директора на ТП на НОИ е оспорено разпореждане по чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „д“ КСО за прихващане на основание чл. 114, ал. 5 КСО. Поради това приложима е общата разпоредба на чл. 166, ал. 4, във вр. с ал. 2 АПК, а не тази на чл. 118а, ал. 2 КСО, препращаща към условията по чл. 117, ал. 2 и 4 КСО за спиране от административния орган на изпълнението на разпорежданията по чл. 114 КСО съобразно предоставянето на обезпечение за главницата и лихвите.

По силата на чл. 166, ал. 4 АПК допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2, а именно ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Допуснатото предварително изпълнение по силата на закона презюмира наличието на предпоставките, визирани в чл. 60, ал. 1 АПК, като за отмяната му се изисква настъпване на значителна или трудно поправима вреда за адресата, която се преценява от съда във всеки конкретен случай. Следователно, за да бъде спряно предварителното изпълнение, жалбоподателят следва да заяви и докаже вероятността за настъпване на твърдените от него вреди от

изпълнението, за да се извърши преценка дали са значителни като основание за спиране изпълнението на акта. В тежест на лицето, поискало спиране на предварителното изпълнение, е да докаже вероятността от настъпването на значителна или трудно поправима вреда, т. е. да установи наличието на противопоставим интерес на презюмирания обществен такъв.

С жалбата на Ж. С. Х. срещу Решение № 1040-21-110/07.02.2022 г. е формулирано бланкетно искане за спиране на неговото изпълнение, т.к. оспорващата не разполага с парични средства. Това твърдение не е подкрепено с надлежни доказателства, поради което съдът не би могъл безусловно да приеме, че към настоящия момент жалбоподателката е лишена от всякакви доходи, още повече че удържката от пенсия се извършва в размерите съгласно чл. 114а, ал. 3 КСО. Оспорващата не сочи, че няма спестявания, имущество, респ. че не получава други доходи, чрез които да погаси задължението си към ДОО. Липсват данни за имущественото състояние на Х., каква е числеността на домакинството, в което живее, както и налице ли са непълнолетни членове на семейството, за които следва да полага грижи. Не се твърди и влошено здравословно състояние, изискващо повишено разходване на средства за лечение.

Извод за наличие на основанията по чл. 166, ал. 2 АПК не следва и от допуснатото по силата на чл. 118а, ал. 1 КСО предварително изпълнение на процесния акт, който на практика лишава частично оспорващата от отпуснатата ѝ лична пенсия за осигурителен страж и възраст и добавка по чл. 84 КСО. Тези негативни за жалбоподателката правни последици произтичат от прежде постановеното Разпореждане № РВ-3-21-00939879/23.06.2021 г. за възстановяване на суми в полза на ДОО, за което е предвидено предварително изпълнение, а по делото няма данни да е поискано неговото спиране. Същото е потвърдено с Решение № 1040-21-110 от 07.02.2022 г. на Директора на ТП на НОИ, чиято законосъобразност действително е предмет на висящото пред АССГ адм. дело с № 9411/2021 г. Независимо от предмета на това дело обаче съдът намира, че не са налице предпоставките на чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК, вр. чл. 144 АПК.

Разпоредбата на чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК, приложима в административното производство на основание чл. 144 АПК посочва, че за да се постанови спиране на съдебното производство, се изисква наличие на преюдициална връзка между две дела, образувани пред един или различни съдилища, решението на първото от които да има значение за правилното решение на спора по делото, по което производството се спира. В Тълкувателно решение № 2/19.11.2014 г. на ОСГТК на ВКС по тълкувателно дело №2/2014 г. е прието, че връзката на преюдициалност между двете дела, следва да е обусловена от връзката между субективните права и правопораждащите ги факти, като съдържание на конкретните правоотношения. Преценката за обусловеност между делата и на основанията за спиране по чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК се извършва въз основа на данните за предмета на делото.

Съгласно чл. 117а, ал. 1 КСО обжалването на разпорежданията по чл. 114 и чл. 117, ал. 1, т. 2 не спира изпълнението им. По силата на чл. 114, ал. 5 КСО дължимите суми по разпореждания, които не са погасени доброволно в срока по ал. 3, подлежат на принудително изпълнение по реда на чл. 110, ал. 5, т. 1 от този кодекс или по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс или могат да бъдат прихванати от изискуеми вземания на осигурения от държавното обществено осигуряване. Съвместно анализирани цитираните норми сочат, че допуснатото предварително изпълнение на разпореждането за възстановяване на суми в полза на ДОО е

равнозначно на влязъл в сила акт, определящ вземането като ликвидно и изискуемо, което е достатъчно условие за извършване на прихващане. В този аспект и предвид висящото пред АССГ съдебно производство по адм. дело № 9411/2021 г., евентуалната отмяна на Решение № 1040-21-875/30.08.2021 г. на Директора на ТП на НОИ би имала за последица възможността за възстановяване на неоснователно удържаните суми на жалбоподателката, но не обосновава преюдициалност на спора, който е повдигнат пред АССГ по това административно дело.

Забраната за принудително изпълнение върху обезщетенията по социалното осигуряване, установена в чл. 213, ал. 2, т. 1 ДОПК се прилага в производствата за принудително изпълнение по реда на ДОПК, но не намира субсидиарно приложение при принудително изпълнение по реда на чл. 114, ал. 5 КСО. Административният орган има право да пристъпи към изпълнение срещу задълженото лице и без да е разрешен спорът с влязъл в сила съдебен акт относно дължимостта на сумите на основание чл. 114, ал. 1 КСО. Поради това решението на съда относно неговата законосъобразност не е обуславящо разрешаването на спора по настоящото производство. В този смисъл е определение № 9781 от 29.09.2021 г. по адм. дело № 8830/2021 г. по описа на ВАС, VI о.

При неустановеност на хипотезата на чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК, обусловена от изискването за преюдициалност между двете висящи пред АССГ административни дела, следва да бъде отхвърлено направеното с жалбата при условията на евентуалност искане за спиране на настоящото съдебноадминистративно производство.

Водим от горното и на основание чл. 166, ал. 4 АПК Административен съд - София - град, III отделение, 75-ти състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Ж. С. Х. за спиране на допуснато по закон предварително изпълнение на Решение № 1040-21-110/07.02.2022 г. на директора на ТП на НОИ – С.-град, с което е потвърдено Разпореждане № 520525/10.12.2021 г. на длъжностно лице по „Пенсионно осигуряване“ при Териториално поделение на НОИ – С.-град.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за спиране на производството по административно дело № 2341/2022 г. по описа на Административен съд – София-град до приключването с влязъл в сила съдебен акт на производството по административно дело № 9411/2021 г. на същия съд.

На основание чл. 166, ал. 3, изр. второ АПК и по аргумент от чл. 119 КСО определението в частта, с което е отхвърлено искането за спиране на допуснато по закон предварително изпълнение на Решение № 1040-21-110/07.02.2022 г. на директора на ТП на НОИ – С.-град, подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страната

В останалата част определението е окончателно.

Препис от определението да изпрати на Ж. С. Х. , след което делото да се докладва за насрочване в открито съдебно заседание.

СЪДИЯ:

